

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Tredje behandling af lovforslag nr. L 233: Forslag til lov om ændring af selskabsskatteloven. (Konsekvensændringer som følge af lov om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning og lov om varmforsyning). Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand). (Fremsat 21/4 2004. Første behandling 6/5 2004. Betænkning 26/5 2004. Anden behandling 1/6 2004. Tillægsbetænkning 2/6 2004).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Keld Albrechtsen (EL):

Det her lovforslag er jo en følge af elliberaliseringen. Under lovbehandlingen kom det frem, at man troede med aftalen i 1999 at have sikret sig mod sambeskatning og tab af skatter. Nu viste det sig så, at det havde man ikke. Der har i årene 2000-2004 været et skattehul, der har kostet 230 mio. kr. Det førte så til, at skatteministeren måtte komme med ændringsforslag til dette lovforslag nr. L 233.

Kl. 10.45

Baggrunden for dette ændringsforslag er et notat fra kammeradvokaten. Dette notat må Folketinget imidlertid ikke få at se. Vi ved derfor grundlæggende ikke, om skattehullet i virkeligheden nu er lukket. Skatteministeren har nemlig nægtet at give en garanti for, at der med det nye lovforslag her er lukket effektivt for nye skattehuller på det område, bl.a. har regeringen måttet indrømme, at der fortsat er mulighed i skatte-lovgivningen for at udnytte de store afskrivninger, nemlig i forbindelse med fusioner, og vi taler altså om afskrivninger, der i det første år kan løbe op i 4 mia. kr., svarende til et tabt skatteprovenu på mere end 1 mia. kr. Så det er værd at tage sagen alvorligt.

Ministeren henviser så til, at der er nogle paragraffer i loven om elforsyning, der skulle kunne hindre udnyttelse af det skattehul, som altså er i det her lovforslag. Men der er jo ikke rigtig etableret sikkerhed for, at den kombination af de to love rent faktisk sikrer, at hullet er lukket. Der var også en paragraf i loven om elforsyning, som man i sin tid troede man havde lukket det hul med, som kammeradvokaten efterfølgende

måtte erkende havde ført til et tab på 230 mio. kr.

Vi stillede i går nye spørgsmål, og de svar, der er kommet, er desværre stadig væk uklare. Vi spurgte f.eks., om ministeren var sikker på, at elforsyningsloven lukker for et skattehul, og så får vi som svar alene en udlægning, der taler om elforsyningsloven, men intet om de skattemæssige konsekvenser af denne lovforklaring. Så vi ved altså faktisk ikke, om dette skattehul i virkeligheden er lukket.

Derfor vil jeg spørge ministeren, om han godt her fra talerstolen vil garantere, at de bestemmelser, der er i nr. L 233, og de bestemmelser i elforsyningsloven, som ministeren har henvist til, rent faktisk lukker skattehullet, eller i hvilket omfang de lukker skattehullet. Vi har svært ved at kunne se det, fordi det materiale, som den her sag behandles på baggrund af, jo altså er hemmeligholdt af ministeren – i øvrigt uden rimelig begrundelse. Ministeren har ikke været i stand til på nogen måde at forklare, hvorfor han tilsidesætter offentlighedsloven i den her sag.

Jeg vil opfordre de partier, der stemmer for lovforslag nr. L 233, til nøje at overveje, om de har tiltro til, at skatteministeren i tilstrækkelig grad har lukket det her skattehul. Der er jo før set eksempler på sager om skattehuller med netop den nuværende skatteminister, og jeg må sige, at de svar, vi har fået, altså ikke giver en tilstrækkelig sikkerhed.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det fru Anne Grete Holmsgaard som ordfører.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Det her er en sag, der har været meget vigtig for SF, helt tilbage fra vi gik med i elforliget i 1999. Hvorfor har den så været vigtig? Det har den, fordi dengang gik elselskaberne fra et hvile i sig selv-princip over på markedsvilkår. Det betød, at de fik mulighed for at opskrive deres værdier, og deres værdier blev opskrevet. De værdier, der blev opskrevet, var jo ikke nogle, de havde indtjent på normale vilkår. Det var nogle, de sådan set fik foræret i kraft af, at vi lavede den her lovændring, hvor det ikke længere var hvile i sig selv-principet, men de almindelige markedsvilkår, der gjaldt.

Det ville efter vores mening allerede dengang have været helt urimeligt, hvis man fik mulighed for at overflytte underskud i kraft af sambeskatning. Vi kom ved førstebehandlingen med